

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. XI. Prosecutio ejusdem argumenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

acuto silice, aut saxis asperis, coopertis multa nive & glacie, ut præsertim illi accidit cum ex Hetruria in Longobardiam, profectus est; ubi quadraginta & amplius milliarium iter per nives & glaciem ita nudipedi conficiendum fuit. Nec semel accidit, ut in spinas indueret pedem, non absque cruore, & sensu doloris tam acri, ut velut febrili frigore agitated contremisceret, ut testis est ille quem dixi, comes individuus. Et verò liquidâ voluptate perfundebantur, quicumque aspiciebant virum incommodis his tam malè habitum, hilarem tamen semper ac serenum, sic ut in intuitibus teneros, & suavissimos pietatus sensus excitaret.

§. XI.

Prosecutio ejusdem argumenti.

ITa delatus ad destinatam Missioni sedem P. Paulus, obvios habebat cum loci sacro Curione, certis Sodalitatibus adscriptos cum solenni suo apparatu, & Populum frequentissimum. Desiderabat, ut quanta maxima esset sic excipientium multitudo; cum diceret, id honoris sacræ illi Expeditioni exhiberi: unde tanto hanc frequentiam studio procurabat, quantò repudiabat, & abhorrebat omne affectantium agmen, cum Expeditione finita abibat aliò, propterea quòd id honoris ipsi Missionario exhiberi assereret. Populus, qui ad eum excipiendum confluxerat, utrumque viæ latus occupans, mox atque ille in oculos incurrebat, humi provolutus in genua, magnis vocibus & junctis manibus poscebat, ut bene ipsi precaretur. Ille hoc spectaculo in DEUM absorptus, vultu qui tantum amoris, quantum majestatis spirabat, & ipse procumbens in genua, Cruci affixi Servatoris simulacro è manibus Parochi, &

non.

nonnunquam ipsorummet Episcoporum arrepto, Magnæ DEI Matris preces Litanevticas cum cantu exorsus omnem Populi multitudinem deducebat ad Templum, ubi adorato DEO Eucharistico prima vice è gradibus Altaris præsentibus alloquebatur, Orationis suæ argumentum ex illis Apostoli verbis mutuatus: *Pro Christo legatione fungimur, tanquam DEO exhortante per nos. Obsecramus pro Christo, reconciliamini DEO*: proponebat immensam DEI bonitatem, qui injuriis à nobis laceffitus Legatos suos mitteret, ad offerendam, & pactis firmandam pacem. Invitabat idcirco omnes ad seriam de admissis noxis suis pœnitundinem. Hortabatur eosdem, ut frequentes se sisterent ad sacras illorum dierum functiones, utendùmque occasione tam oppotuna, existimarèntque eam velut Sanctam Hebdomadam, totam DEO, & magno summique momenti Salutis negotio gerendo consecrandam. Subinde ad Christum in Crucem suffixum conversus (id quod fermè inter lacrymas factitabat) petebat ab eo Animas omnium eorum, qui ad audiendum ipsum essent venturi, tanquam præmium sanguinis pro ipsis fusi. Sub finem recitabat Hymnum *Ave Maria Stella*, Matris Misericordiæ præsentem opem exposcens; hortabaturque Auditores, ut nulla non die ad ipsam confugerent, ad impetrandum felicem cœpti negotij successum; atque ita sacro velut igne succenso recipiebat sese. Die sequenti antequam illucesceret faciebat ad Aram, ubi tantum ferè fundebat lacrymarum, tamque pia animi sensa è vultu promicabant, ut Sacrum illud pro utilissima Concione esset Populo, qui semper numerosissimus aderat & avidissimus. Sacrificio peracto parabantur omnia ad agmen supplex ad locum aliquem vicinum educendum. Præibat unus aliquis cum Cruce, quem sequebantur viri,

bini ac bini, post hos Pater Paulus comite Parocho & aliis Sacerdotibus veniebat, vultu hilari, pedibus, ut semper, nudis, baculo in manibus, pileo in capite: succedebant feminae, quas proprium praecedebat vexillum, modestiam oculorum tantam, ut Angelicum quid spiraret, & teneros animi sensus excitaret. Per iter canebantur semper pluribus choris nunc preces Litaneuticæ, nunc ad globulos Angelica salutatio, aliis Psalmi, Hymni, aut sacra Cantica, unum maxime rhythmis constans, quos ingeniosus ipse P. Pauli Zelus excogitavit, quibusque sacra & praecipua Religionis nostrae mysteria, & dictamina exprimebantur. Interpolabant singulas strophas, aut versus, voces illae suavissimae, ab omnibus alto clamore ingeminatae: *Lodato è ringratiato sempre sia il nome di Giesù, e di Maria.* Latine dixeris: Jesu & Mariae, laudes semper sint & gratiae. Nec est qui satis explicet commune solatium, quo perfundebantur omnes, dum montes circa ac valles divinis personabant laudibus, gratissimam utique, non caelo minus, quam terrae harmoniam. Sic ibant per duo, tria, aut quatuor passum millia, donec delati ad destinatum locum exciperentur ab alia multitudine, à qua sollicitè & avidè expectabantur. Subinde P. Paulus Crucifixi signo à Parocho accepto, plerumque patentem alicubi in campum se conferebat; tum quia templa non satis capiebant densissimam, quae confluxerat, audientium multitudinem, tum ut facilius ad omnium aures in libero & patenti loco vox allaberetur. Hic conscenso altiore aliquo tumulo, magno & incitato fervore perorabat, solitus totam orationem claudere pleno affectu colloquio cum Christo, cujus signum arctissime stringebat brachiis, & calentibus lacrymis perfundebat. Dein curabat se edoceri, num qui es-

sent

sent in loco, qui inimicitias inter se gererent; quales ubi rescierat, felici ferme successu animos ferocissimos ita repente mutabat, ut extet memoria, alicubi in Placentini Ducatus montibus multorum inter se animos stabili pace conciliasse; cum tamen ob viginti facile caedes perpetratas jam ad vindicandas novissimis exemplis injurias accincti starent. Relictis ita in pace, magnoque affectis solatio popularibus illis, eodem ordine & cantu ad stabilem Missionis locum redibatur.

§. XII.

Ulterior Missionum descriptio.

Post meridiem deinde jam undique propinquabant supplicantiū agmina magnā religione sacros hymnos concinentium, erantque ea semper numerosissima: etsi enim Parochorum aliqui animo aut abjectiore, aut divini honoris minus studioso subducere se principio niterentur ab adducendis ad hęc vitæ pascua ovibus suis, cum dicerent; ne quidem inventuros se è suorum numero aliquem, qui Crucis labarum ceteris præferret; ubi tamen subinde ad rem veniebatur, adeo præter spem succedebant omnia, ut desererentur negotia, greges, domus, quin & pagi toti: unde semel accidit, ut, cum prædones aliqui in pagum venissent incolis planè vacuum, auferre inde pro arbitrio potuerint, quidquid placuerat. Multi se concubiā nocte, proripiebant è strato, ut necessariis negotiis tempestivè defungerentur. Neque quidquam gratius aut filiabus Parentes, aut uxoribus Mariti præstare poterant, quàm si demissè flagitantes non impedirent ab adeundis exercitationibus piis Missionum; & nonnulli, qui quoti-